
[2025-39-RE](#)

Causa 2025-39-RE

(Ribera & Veganzones Advocats, SL c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 247-2025. Recurs d'empara

Aute del 16 de juny del 2025

BOPA núm. 77, del 25 de juny del 2025

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 30 d'abril del 2025, per la representació processal de la societat Ribera & Veganzones Advocats, SL, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la inactivitat de la Secció d'Instrucció 4 de la Batllia en el marc de la causa Diligències Prèvies 4000733/2024, per una presumpta vulneració del dret a un judici de durada raonable, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada i que declari la vulneració del dret esmentat;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Josep-D. Guàrdia Canela;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 29 d'octubre del 2024, la representació processal de la societat Ribera & Veganzones Advocats, SL va formular una querella contra un dels seus clients, i contra els seus fills i la seva exesposa per un presumpte delictes de frustració de procediments executius de cobrament fet amb un grup de forma organitzada o associació il·lícita (articles 220 i 359 del Codi penal), en què sol·licitava una sèrie de mesures cautelars per tal de garantir la responsabilitat que se'n pogués derivar.

1.2. El 31 d'octubre del mateix any, la Secció d'Instrucció 4 de la Batllia va dictar un aute en què decidia inhibir-se per manca de competència processal d'aquesta causa, en favor de la jurisdicció d'instrucció especialitzada a la qual correspongués per torn; i, a aquest efecte, trametia la causa a la Presidència de la Batllia.

1.3. El 5 de desembre del 2024, la Secció d'Instrucció Especialitzada 3 de la Batllia va dictar un aute mitjançant el qual decretava l'arxivament parcial de les actuacions en relació amb el presumpte delictes major d'associació il·lícita; i, decretava la seva inhibició per competència legal, de conformitat amb les disposicions de l'article 50 de la Llei qualificada de la Justícia, a la secció d'instrucció general, una vegada aquesta decisió sigui ferma, i més concretament, a la Secció d'Instrucció 4 de la Batllia.

1.4. El 27 de març del 2025, la societat recurrent va presentar un escrit d'insistiment per tal d'accelerar la instrucció de la causa, no obstant això, no s'ha portat a terme cap actuació en referència a la instrucció.

1.5. El 30 d'abril del 2025, la representació processal de la societat Ribera & Veganzones Advocats, SL va interposar un recurs d'empara contra la inactivitat de la Secció d'Instrucció 4 de la Batllia en el marc de la causa Diligències Prèvies 4000733/2024.

2. Argumentació de la societat recurrent

- La societat recurrent al·lega que està especialment afectada perquè es creditora del querellat des de fa més de 5 anys; que ha acreditat que actualment no té actius i que aquest va rebre gairebé 129.000,00 € entregant-los després als seus fills.

- Addueix que es veu obligada a rebre pagaments mensuals a través del saig, que no arriben als 200,00 € per liquidar un deute quantificat actualment en uns 45.000,00 €.

- Considera que no existeix cap dificultat perquè la instrucció de la infracció denunciada es dugui a terme, ni tampoc per prendre una decisió respecte de la mesura cautelar sol·licitada.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada i que declari la vulneració del dret esmentat.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. L'article 37.2 de la Llei qualificada d'aquest Tribunal Constitucional estableix que quan una demanda d'empara presenta una falta manifesta de contingut constitucional de la infracció denunciada és procedent la seva inadmissió a tràmit. És cert que si el recurs d'empara es fonamenta com, en aquest cas, en la vulneració del dret a la jurisdicció, en el seu vessant del dret a un judici de durada raonable, normalment s'admet a tràmit per tal que el Ministeri Fiscal pugui manifestar-se al

respecte. No obstant això, en dos supòsits, el Tribunal va declarar la inadmissió a tràmit de la demanda (aute del 15 de desembre del 2014 -causa 2014-35-RE- i aute del 7 de setembre del 2021 -causa 2021-54-RE).

3.2. Cal examinar, doncs, si en el cas que ens ocupa, hi ha hagut la infracció d'un dret fonamental -a un judici de durada raonable- i si aquesta suposada infracció té contingut constitucional o si, al contrari, presenta una falta manifesta d'aquest contingut. I el Tribunal ho pot fer *in limine litis* a la llum de les al·legacions formulades pel demandant d'empara. Del seu escrit resulta -consideració tercera- que entre l'entitat recurrent i una tercera persona existeix un conflicte jurídic "*des de fa més de cinc anys*", sense que quedi clar, no obstant això, si ha adquirit la condició de conflicte judicial, ni si aquesta llarga durada ha estat consentida per l'avui societat recurrent. L'única cosa acreditada en aquest procediment d'empara és que: a) el 29 d'octubre del 2024 es va interposar una querella, per part de l'entitat avui recurrent o qui actua com a representant processal d'ella contra diverses persones; b) mitjançant un aute del 31 del mateix mes i any, la Secció d'Instrucció 4 de la Batllia es va inhibir per raó de manca de competència, trametent la causa a la Presidència de la Batllia als efectes escaients; c) el 5 de desembre del 2024, la Secció d'Instrucció Especialitzada 3, va dictar un aute en què: i) decretava l'arxivament parcial de les actuacions en relació amb el presumpte delictes major d'associació il·lícita; ii) disposava la inhibició de la seva competència en favor de la secció d'instrucció general i, en concret, de la número 4, davant la qual es van iniciar les actuacions; d) els dos autes van resultar consentits per la part querellant -per no formular-hi cap recurs; i, e) des de la data esmentada darrerament no consta que l'òrgan judicial hagi realitzat cap altra actuació.

3.3. A la llum de l'anterior realitat no és d'estranyar la perplexitat de la part demandant de l'empara. No obstant això, s'ha de remarcar: que la part recurrent ha presentat un sol insistiment, el 27 de març del 2025, tot just un mes abans de demanar l'empara; no consta que hagi demanat un nou pronunciament per part de la Secció d'Instrucció 4 sobre si accepta, o no, la seva competència sobre els fets denunciats en la querella que no responen al delictes major d'associació il·lícita; i que, en el seu cas, hagi promogut el conflicte negatiu de competència en els termes que resulten de la llei. Ha decidit presentar un recurs d'empara davant aquest Tribunal Constitucional i aquest constitueix l'únic tema sobre el qual un pronunciament de caràcter constitucional és procedent.

3.4. Són molt nombroses les resolucions d'aquest Tribunal Constitucional amb un contingut constant, reiterat i uniforme, en què es declara que la idea de les dilacions indegudes o de la durada no raonable d'un determinat procés, constitueix un concepte jurídic estàndard o indeterminat que no pot identificar-se només amb una mera infracció dels terminis processals o en una excessiva durada de les actuacions judicials, sinó que és el resultat de l'aplicació a les circumstàncies específiques del cas, d'aquests elements: i) la complexitat del litigi; ii) els marges ordinaris de la durada dels conflictes judicials del mateix tipus; iii) l'interès que arrisca el demandant d'empara; iv) la seva conducta; i, v) la conducta dels òrgans judicials. Així ho ha proclamat també el Tribunal Europeu dels Drets Humans en moltes resolucions que no cal reproduir. Com s'ha dit, res s'assembla tant a la injustícia com la justícia tardana. D'altra banda, cal insistir en el fet que la Constitució parla de la durada no raonable d'un "*procés*". És veritat que la mateixa doctrina jurisprudencial d'aquest Tribunal ha acceptat que en el concepte de "*procés*" poden ser inclosos tots aquells incidents que tenen una relativa entitat pròpia i que precisen d'un pronunciament especial. Evidentment, no tota demora en la presa d'una

decisió judicial implica la vulneració del dret fonamental a un judici de durada raonable. Això és allò que s'esdevé en aquest cas i, ja per aquest sol motiu, la demanda d'empara hauria de ser inadmesa a tràmit.

3.5. Projectant la doctrina exposada en el fonament jurídic anterior sobre el cas específic que planteja la societat recurrent en empara, és evident que el tema en ell mateix no és complex, però sí que és delicat. Una Secció que s'havia declarat incompetent per conèixer d'un determinat assumpte, rep de vell nou les mateixes actuacions una vegada l'altra Secció a la qual havien estat trameses, arxiva la consideració dels fets denunciats com a susceptibles de ser constitutius d'un delictes en concret i les hi retorna per tal que sigui la primera aquella que continuï entenent de les diligències, pel que respecta als altres fets que la querella exposa com a delictius. Es tracta, per tant, d'una qüestió de competència per raó de l'objecte que concerneix directament a dos òrgans judicials, si bé projecta els seus efectes perjudicials sobre el justiciable. D'altra banda, el temps transcorregut des de l'última actuació -desembre del 2024- fins al moment de presentar la demanda d'empara, i només per acceptar la competència o plantejar la qüestió d'incompetència negativa és clarament excessiu, però no té l'entitat suficient, com s'ha raonat en el fonament jurídic anterior, per declarar la vulneració del dret fonamental a un judici de durada raonable. A més, encara que el risc que pot sofrir el demandant com a conseqüència dels fets descrits a la querella resulta nítid, tampoc s'aprecia una voluntat explícita d'insistir davant de l'òrgan judicial que finalment resulti competent en l'adopció de les eventuais mesures cautelars que procedeixin. Finalment, sembla necessari recordar que una qüestió competencial entre dos òrgans judicials, amb independència de les poderoses raons que puguin assistir a un o a un altre d'ells, mai ha de redundar en perjudici del ciutadà que vol fer valer el seu dret fonamental a la jurisdicció.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2025-39-RE interposat per la representació processal de la societat Ribera & Véganzones Advocats, SL contra la inactivitat de la Secció d'Instrucció 4 de la Batllia en el marc de la causa Diligències Prèvies 4000733/2024.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la societat recurrent, a la Secció d'Instrucció 4 de la Batllia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 16 de juny del 2025.

Joan Manel Abril Campoy

President

Pere Pastor Vilanova

Vicepresident

Josep-D. Guàrdia Canela

Magistrat

Jean-Yves Caullet

Magistrat
